

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 03, 2013

Nummer 3, 2013

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ0019](#) 16-01-2013

Den Haag, omgevingsvergunning kinderspeelparadijs

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BY9190](#) 23-01-2013

Gaasterlân-Sleat/aanvraag om gedeeltelijke herziening van bestemmingsplan 'Buitengebied 2004'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BY9227](#) 23-01-2013

ministerie van OCW/opgravingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BY9189](#) 23-01-2013

Terneuzen/omgevingsvergunning

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Bergen/persoonsgebonden gedoogbeschikking

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Harderberg, omgevingsvergunning varkensstal

Afwijkingsregeling in bestemmingsplan is onverbindend omdat met toepassing daarvan de bestemming van de gronden wordt gewijzigd

Casus

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend voor de bouw van een varkensstal met toepassing van een binnenplanse afwijkingsregeling. De planregels van de bestemming 'Agrarisch gebied' stonden vrijstelling (thans afwijking) toe voor de bouw ten behoeve van de bestemming 'Agrarische bedrijfsdoeleinden'.

Rechtsvraag

Was verweerder bevoegd de vrijstellingsbepaling (thans afwijkingsbepaling) toe te passen?

Uitspraak

De rechtbank geeft aan dat verweerder is getreden buiten zijn bevoegdheid, zoals gegeven in artikel 3.6, eerste lid, onder c, van de Wet ruimtelijke ordening. De rechtbank stelt dat toepassing van de door verweerder verleende vrijstelling leidt tot een dusdanige verandering van het gebruik dat in feite sprake is van een onomkeerbare verandering van de bestemming. Verweerder heeft weliswaar de bevoegdheid om op ondergeschikte punten van het bestemmingsplan af te wijken, maar uit voornoemd artikel 3.6 vloeit voort dat de in een bestemmingsplan vervatte vrijstellingsregeling er niet toe kan strekken dat vrijstelling kan worden verleend van de op de plankaart aangegeven bestemmingen. Een vrijstellingsregeling mag evenmin tot effect hebben dat de bestemming van de grond wordt gewijzigd. Voornoemde vrijstellingsmogelijkheid is dan ook onverbindend.

Instantie: Rechtbank Oost-Nederland

Datum uitspraak: 24-01-2013

ECLI: ECLI:NL:RBONE:2013:BY9384

Zaaknummer: Awb 12/409

Wetsartikelen: 3.6 eerste lid onder c Wro en 2.10 eerste lid onder c Wabo

RECHTSPRAAK

Den Haag, omgevingsvergunning kinderspeelparadijs

Aanwijzing van categorieën van gevallen waarvoor een verklaring van geen bedenkingen niet is vereist

Eiseressen stellen dat ten onrechte geen verklaring van geen bedenkingen (vvgb), als bedoeld in artikel 6.5, eerste lid, van het Bor is afgegeven door de gemeenteraad. Zij achten de categorieën in het raadsbesluit van 20 januari 2011 waarop verweerder zijn stelling baseert dat afgifte van een vvgb hier niet nodig is, dermate vaag en onbepaald, dat sprake is van een rechtsonzekere situatie.

De rechtbank sluit zich aan bij het betoog van verweerder dat het bij artikel 6.5, derde lid, van het Bor gaat om een neutrale omzetting van de delegatiebevoegdheid ten aanzien van het projectbesluit uit het vroegere artikel 19, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening. Verweerder stelt verder dat onder verwijzing naar de wetsgeschiedenis, in het bijzonder de Nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstukken II 2011/12, 32 844, nr. 6, p. 2 en 3) de wetgever juist bedoeld heeft om de gemeenteraad naar eigen inzicht te laten bepalen of, en zo ja in welke gevallen, hij het college daarin zelfstandig wil laten beslissen. Nu dit is geregeld via afgifte van een vvgb, in welk geval delegatie vanwege de aard van de bevoegdheid niet mogelijk is, is ervoor gekozen dit te regelen via het aanwijzen van categorieën van gevallen door de gemeenteraad. Voorts betoogt verweerder dat waar het meerdere is toegestaan, te weten het geheel overlaten van de uitoefening van de bevoegdheid aan verweerder, het mindere, te weten het deels overlaten daarvan, toelaatbaar moet worden geacht. Redengevend voor de rechtbank om zich met het standpunt van verweerder te verenigen is de uitspraak van de ABRvS van 3 oktober 2012, LJN BX8983, waarin onder r.o. 4.2 is geoordeeld dat artikel 6.5, derde lid, van het Bor geen vereisten bevat voor de aanwijzing, en evenmin een beperking inhoudt voor de categorieën die opgenomen kunnen worden in de aanwijzing. Dat het daar om een niet vergelijkbaar geval ging, zoals eiseressen aanvoeren, omdat er in die zaak, net als in de uitspraak van de voorzieningenrechter van Haarlem van 29 maart 2012, LJN BW0344, sprake was van een raadsbesluit dat in tegenstelling tot hier concrete categorieën bevatte, kan daar niet aan afdoen, nu deze nuancering niet valt terug te voeren op de inhoud van artikel 6.5, derde lid, van het Bor noch valt af te leiden uit de wijze van redigeren van dit artikel. Voorts is,

gelet op de toelichting van het raadsbesluit, gewaarborgd dat de raad de zaken voorgelegd krijgt en desgewenst kan bepalen dat er in een bepaald geval een vvgb nodig is.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 16-01-2013

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ0019

Zaaknummer: AWB 12/8129, 12/8137 en 12/8321

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 onder a Wabo en 6.5 lid 1 en 3 lid Bor

RECHTSPRAAK

ministerie van OCW/opgravingsvergunning

Opgravingsvergunning. Leidinggevende opgraving moet wetenschappelijke opleiding hebben

Ingevolge artikel 17, eerste lid, gelezen in samenhang met het tweede lid, aanhef en onder d, van het Bamz dient een leidinggevende binnen de organisatie van de aanvrager van een opgravingsvergunning een wetenschappelijke opleiding op het terrein van de archeologie te hebben afgerond. Hoewel uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Monumentenwet 1988 niet met zoveel woorden volgt dat een leidinggevende een academische graad moet hebben, volgt hieruit wel dat de wetgever heeft beoogd een zekere wetenschappelijke kwaliteit te waarborgen. Dat in het Bamz aan de borging van de wetenschappelijke kwaliteit mede vorm is gegeven door te eisen dat een leidinggevende een wetenschappelijke opleiding heeft afgerond is voor de houder van een opgravingsvergunning mede gelet op het voorgaande niet onredelijk te achten. Het Bamz is in zoverre dan ook in overeenstemming met artikel 45 van de Monumentenwet 1988.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-01-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BY9227

Zaaknummer: 201204654/1/A2

Wetsartikelen: 45 Monw 1988 en 17 tweede lid aanhef en onder d Bamz

RECHTSPRAAK

Gaasterlân-Sleat/aanvraag om gedeeltelijke herziening van bestemmingsplan 'Buitengebied 2004'

Stacaravans. Aanvaardbaar recreatief verblijfsklimaat. Uitbreidingsmogelijkheden rioolwaterzuiveringsinstallatie

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening moet aan de bewoners van de stacaravans een aanvaardbaar verblijfsklimaat worden geboden. Daarbij heeft de raad de stacaravans mogen aanmerken als milieugevoelige objecten die bescherming verdienen. Het feit dat de stacaravans niet permanent worden bewoond, maakt dit niet anders, nu ook aan niet permanent bewoonde milieugevoelige objecten een zekere mate van bescherming kan worden toegekend.

De raad heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat een afstand van 100 meter tot de rioolwaterzuiveringsinstallatie uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig is om een aanvaardbaar verblijfsklimaat bij de stacaravans aanwezig te laten zijn en de uitbreidingsmogelijkheden van de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet te zeer te beperken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-01-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BY9190

Zaaknummer: 201202229/1/R4

RECHTSPRAAK

Terneuzen/omgevingsvergunning

Wabo. Afzonderlijke omgevingsvergunning. Twee of meer activiteiten

Blijkens de memorie van toelichting bij de Wabo kan een omgevingsvergunning voor een bepaalde activiteit niet zelfstandig worden verleend als de betreffende activiteit tegelijkertijd ook moet worden aangemerkt als een andere activiteit die zelfstandig omgevingsvergunningplichtig is. Het moet - aldus de memorie van toelichting - daarbij gaan om twee of meer activiteiten die fysiek niet van elkaar zijn te scheiden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-01-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BY9189

Zaaknummer: 201206157/1/A1

Wetsartikelen: 2.7 eerste lid Wabo

RECHTSPRAAK

Bergen/persoonsgebonden gedoogbeschikking

Recreatiewoning. Persoonsgebonden gedoogbeschikking

Het handhavingsbeleid van de gemeente is niet te algemeen en te verstrekkend van aard en is niet in strijd met het stelsel van de Wro. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de persoonsgebonden gedoogbeschikking vervalt op het moment dat de bewoner verhuist of overlijdt, zodat sprake is van een situatie van voorbijgaande aard. Dit betekent in dit geval dat, steeds nadat de permanente bewoning van een of meer van de desbetreffende recreatiewoningen wordt beëindigd, deze woningen uitsluitend voor recreatieve doeleinden mogen worden gebruikt. Gelet op het lange tijd ontbreken van urgentie om handhavend op te treden tegen de permanente bewoning van recreatiewoningen en in aanmerking genomen dat de raad op 16 december 2008 handhavingsbeleid heeft vastgesteld, wordt de peildatum van 1 april 2008 niet onredelijk geacht.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: